

عنوان مقاله:

تأثیر آموزش و تدریس افراد جامعه در دوره‌ی بزرگ سالی

محل انتشار:

اولين همايش بين المللی افق‌های نوين در آموزش و پرورش در هزاره سوم (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسنده‌گان:

محمد مهدی مسلم خانی - دانش آموختگان کارشناسی زبان و ادبیات فارسی از دانشگاه فرهنگیان (پردیس شهید مقصودی همدان)

شاھین فدایی - دانش آموختگان کارشناسی زبان و ادبیات فارسی از دانشگاه فرهنگیان (پردیس شهید مقصودی همدان)

مصطفی مرادی - دانش آموختگان کارشناسی زبان و ادبیات فارسی از دانشگاه فرهنگیان (پردیس شهید مقصودی همدان)

میثم کرمی - دانش آموختگان کارشناسی زبان و ادبیات فارسی از دانشگاه فرهنگیان (پردیس شهید مقصودی همدان)

خلاصه مقاله:

یادگیری و آموزش به عنوان یکی از مهمترین عوامل توسعه و رشد انسان در طول زندگی، نقش بسیار حیاتی در شکل گیری هر شخصیت و تحقق آرزوها و اهداف فردی دارد. این روند پویا و بی‌پایان، انسان را قادر می‌سازد تا در مواجهه با چالش‌ها و فرستاده را از منابع دانش و مهارت‌های خود ببرد. انسان به طبع خود، از جوانی تا پیری در حال رشد و توسعه است. آموزش و یادگیری در این فرآیند مهمترین ابزارهایی هستند که انسان را به سمت پیشرفت و بهبود هدایت می‌کنند. آموزش و یادگیری، افزایش دانش، مهارت و فهم افراد را ممکن می‌سازد و آنها را قادر می‌سازد تا با موقعیت به اهداف شخصی و حرفة‌ای خود دست یابند. در جهان امروز نمی‌توان به راحتی انسان‌های بزرگسالی را پیدا کرد که فارغ از هرکاری فقط به دنبال آموزش باشند. بلکه بزرگسالان عموماً افرادی پرددغه با وقت کم هستند. بزرگسالان احساس می‌کنند باید مسئولیت زندگی و تصمیمات خود را بپذیرند و به همین دلیل است که کنترل یادگیری خود برای آنها مهم است. یادگیرندگان بزرگسال معمولاً عملی هستند، با تئوری موافق نیستند، به اطلاعاتی نیاز دارند که بتوانند فوراً برای نیازهای حرفة‌ای آنها قابل استفاده باشند، و عموماً دانش عملی را ترجیح می‌دهند. که مهارت‌های آنها را بهبود بخشد، کار آنها را تسهیل کند و اعتماد به نفس آنها را افزایش دهد.

کلمات کلیدی:

تأثیر، دوره، بزرگ سالی، آموزش، یادگیری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2005163>

